

Svar:

Ifølge de for socialministeriet foreliggende oplysninger indankes for amtmanden efter den gældende sociallovgivning ca. 4.350 sager årlig.

Heraf kan ca. 350 sager ikke indbringes for socialministeriet; de afgøres således endeligt af amtmanden.

Af de resterende 4.000 sager indbringes faktisk omkring 400 for socialministeren, jfr. besvarelsen af spørgsmål 21, pkt. 1.

Efter bistandslovens ikrafttræden må antallet af klager til amtsankeinstansen antages at stige som følge af ændringer vedrørende børneforsorg, revalidering og mødrehjælp.

Antallet af yderligere sager, der påklages til amtsankeinstansen, kan på grundlag af de foreliggende oplysninger om antallet af klager efter den nuværende ordning med stor forsigtighed anslås til omkring 600, hvoraf et mindre antal kan forventes indbragt for ankestyrelsen.

Spørgsmål 5:

Hvor mange sager er behandlet inden for de enkelte år siden oprettelsen af ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, og hvorledes er disses fordeling efter karakter, jfr. spørgsmål 6?

Svar:

Der henvises til vedlagte skrivelse af 1. november 1972 fra ankenævnene for invalide-, ulykkes- og arbejdsløshedsforsikring.*)

Spørgsmål 6:

Udvalget udbeder sig en opstilling udvisende karakteristiske grupper af sager, der behandles, respektive kommer til behandling i henholdsvis ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen og den sociale ankestyrelse. Opstillingen bedes kommenteret med henblik på lægmandselementets større eller mindre egnethed ved sagernes afgørelse.

Svar:

1. Ankenævnene for invalide-, ulykkes- og arbejdsløshedsforsikring har afgivet vedlagte udtalelse af 1. november 1972.*)

Udtalelsen er afgivet af nævnnsformanden og kontorchefen ved ankenævnene, der

bemærker, at de fremførte vurderinger og meninger ikke udtrykkeligt er tiltrådt af nævnenes øvrige medlemmer, men at der på baggrund af de reaktioner, der er fremkommet fra medlemmerne, når disse på møderne lejlighedsvis er blevet orienteret om indholdet af lovforslaget og dets behandling, er grund til at antage, at de øvrige medlemmers synspunkter som helhed ikke afviger væsentligt fra, hvad der er givet udtryk for i udtalelsen. Skrivelsen indeholder opstillinger over karakteristiske grupper af sager, der behandles i ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, og af sager vedrørende invalideforsikring og ulykkesforsikring, der vil komme til behandling i den sociale ankestyrelse.

Socialministeriet kan henholde sig til disse oversigter.

Skrivelsen indeholder endvidere kommentarer om lægmandselementets egnethed vedrørende de nævnte områder.

1° Arbejdsløshedsforsikringen.

Ankenævnene anfører, at lægmandselementet efter erfaringerne i ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen må anses for velegnet ved afgørelser i alle grupper af sager. (Ved „lægmand“ forstås i denne sammenhæng de medlemmer, der er udpeget efter indstilling af LO og Dansk Arbejdsgiverforening).

Det udtales, at ikke en hvilken som helst lægmand vil være i stand til at bestride hvervet som lægmand i disse sager, idet der forudsættes et bredt kendskab til og nær kontakt med arbejdsmarkedet og dets organisationer, arbejdsløshedskasser m. v. for at muliggøre forståelse af sagernes faktiske omstændigheder, som i mange tilfælde er af afgørende betydning for sagernes bedømmelse.

Ankenævnene finder derfor, at der ved behandlingen af de sager, der nu afgøres af ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, til stadighed bør deltage repræsentanter, der er udpeget efter indstilling af arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

Det bemærkes i øvrigt, at arbejdsministeriet har oplyst, at landsarbejdsnævnet er enig i denne betragtning.

Socialministeriet har ikke bemærkninger hertil.

*) Se side 32.